

Fælleskassen det første Aar, men det er aldrig kommet ind i Lovene.

(Det overdrages til Fællesstyrelsen at formulere denne Bestemmelse og indsætte den i Fælleslovenes § 3)

I Slutningen af § 4 tilføjes: Mødet kan indkaldes med en Uges Varsel. — Begyndelsen af § 6 bliver at forandre til: Det aarlige Fællesmøde indkaldes med mindst 6 Ugers Varsel etc. — I § 11 forandres 3 Uger til 4 Uger. — Sidste Punktum af § 15 forandres saaledes, at det kommer til at lyde: hvis et Spørgsmaals Afgørelse ikke uden væsentlig Skade kan vente til næste Fællesmøde, kan Fællesstyrelsen sammenkalde Kredsformændene eller indhente Erklæring fra Styrelserne i alle Samfundets enkelte Kredse, og hvad Flertallet af dem bestemmer har da samme Gyldighed, som var det vedtaget paa et Fællesmøde. I Januar afholdes et Møde, hvor alle Kredsformændene og hele Fællesstyrelsen samles.

Ændringerne vedtoges enstemmig.

* * *

Punkt VI.

Bladet.

Derunder Forslag om, at Mand og Hustru eller to Søkende, som bor sammen, kan nøjes med at betale og faa eet Eksp. af Medlemsbladet.

Fællesstyrelsen.

Frk. *Helene Berg*: Naar vi atter i Aar har *Bladet* paa Dagsordenen, saa er det ikke efter Redaktionens Ønske eller efter Forslag fra den; thi det forekommer den unyttigt hvert Aar at tale frem og tilbage om Bladets vanskelige økonomiske Status; hellere maa vi handle, saaledes at enhver gør sit til, at Bladet kan komme ud over alle Vanskeligheder og ind i Fremgang og Udvikling. Gør vi det, *men ogsaa kun da*, er der ingen Grund til Bekymring; D. K. S. Medlemstal er i stadig og stærk Stigen, og hvert nyt Medlem betyder jo en forøget Indtægt for Bladet — ganske vist kun 75 Øre aarlig, men mange nye Medlemmer betyder mange Gange 75 Øre. Endvidere synes bestandig flere af Medlemmerne at omfatte vort Blad med Interesse og Sympathi og at faa Lyst til ogsaa pekuniært at støtte det, hvilket er i høj Grad nødvendig, indtil Medlemstallet er blevet tilstrækkeligt stort. — M. H. t. hvad der kan gøres for Bladet, da har jeg intet at tilføje ud over, hvad jeg sagde paa forrige Aarsmøde, og hvad jeg skrev i Nr. 7 i „Bemærkninger til Regnskabet“. Medlemmerne kan støtte Bladet pekuniært ved at skaffe det Annoncer, ved at skaffe det Abonnenter og ved at bidrage til dets Reservefond, og endnu har kun faa af vore mange Medlemmer været virksomme med at støtte Bladet paa disse Maader. — Der er, i hvert Fald fra en enkelt Side, bleven anket over, at Bladet havde et Reservefond. Man mente at det var uværdigt, at Bladet skulde støttes med frivillige Bidrag; det burde kunne klare sig selv, om ikke muligt paa anden Maade, saa ved at Medlemmernes Afgift

sattes op. — Denne Anskuelse kan jeg ikke dele. — Efter nøje Overvejelse er jeg kommen til det Resultat, at Medlemsafgiften til Bladet — 75 Øre aarlig — ikke bør sættes op; thi Medlemsafgiften bør være saa lav som mulig, for at ingen af økonomiske Grunde skal være hindret i at blive Medlem af D. K. S. Enhver, som har Raad til at betale mere, og som maaske tænker: jeg faar det Blad altfor billigt — 22 Gange mindst 8 Tekstsider aarlig — kan sende sit Bidrag til Bladets Reservefond. Jeg kan paa ingen Maade se, at det skulde være uværdigt for Bladet saaledes at modtage frivillige Bidrag, da Medlemsafgiften er saa lav, at det indkomne ikke er nok til Dækning af Bladets Udgifter. Her kunde det med Rette ventes, at den Kammeratskabsfølelse, der bør fremkaldes af, at vi alle kæmper for samme Sag, tilskyndede de bedrestillede til igennem Reservefondet at betale mere end de 75 Øre til Bladet, saa at de mindre velstillede fremdeles kan faa det saa billigt. Der har ogsaa været Overvejelser fremme om at gøre Bladet mindre eller lade det udkomme med færre Numre aarlig. Ogsaa dette maa jeg paa det bestemteste fraraade. Vi bør kun kende Vejen fremad og absolut vægre os ved Tilbageskridt af nogen Art. Allerede nu er det overordentlig vanskeligt eller rettere umuligt, at faa Plads til alle de Artikler, ofte meget værdifulde Artikler, som bliver os tilsendt, eller til mangt og meget som vi gerne vilde have frem, og som ogsaa burde komme frem i Bladet. Det maa være ikke blot i Redaktionens, men i hele D. K. S.s Interesse, at Bladet tværtimod i en ikke for fjærr Fremtid bliver sat i Stand til at udvide sine Spalter, saa at det kan faa den Betydning og Indflydelse, det bør have.

Der er ogsaa, i hvert Fald fra en enkelt Side, bleven udtalt en Mening om, at Bladets Udgifter kunde sættes ned, og der har været forelagt Fællesstyrelsen et Overslag, der overfladisk set syntes at vise, at Bladet kunde trykkes billigere end nu; ved nærmere Undersøgelse viste dette sig imidlertid at være urigtigt, og jeg er ganske paa det rene med, at enhver uhildet og kompetent Undersøgelse vil vise, at Bladets Udgifter ikke kan sættes ned, uden at Bladet derved gøres ringere, end det nu er.

Lad mig blot endnu udtale, at saavidt jeg kan se og forstaa, har vi kun Grund til at se paa D. K. S.s og dermed paa „Kv. og Sf.“s Fremtid med Tryghed og Tillidsfuldhed. I de sidste 4 Aar har vi firdoblet vore Kredses Antal. Ved vort Aarsmøde i Rønne 1903 havde vi 15 Kredse; nu har vi 60. Det at danne Kredse er nu ikke overladt til Fællesstyrelsen eller til en enkelt eller et Par enkelte; men rundt omkring agiteres der med den største Iver af Medlemmerne selv og med Kredsene som Udgangs-